

Dos botons i una abraçada

Un botó vermell va caure d'un abric.

Ploc!

Un botó blau va caure d'una jaqueta.

Plinc!

—Ets quadrat —va dir el vermell.

—I tu, rodó —va dir el blau.

El vermell tenia dos forats.

El blau en tenia quatre.

Van provar de rodolar. El vermell va arribar lluny. El blau va fer quatre tombarelles.

Van provar de construir una torre. El blau aguantava dret. El vermell sempre relliscava.

—No fem res igual —van dir.

Llavors va passar un fil groc.

Va entrar per dos forats del vermell i per dos forats del blau.

Els va acostar.

—Això què és? —van preguntar.

—Una abraçada —va respondre el fil.

I aquella sí que els va sortir igual de bé.